

عنوان مقاله:

یک مدل جامع مرکب برای آموزش معماری: تلفیقی از محیط های یادگیری حضوری و مجازی

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 9، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمودرضا ثقفی - گروه معماری، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه توجه روز افزونی به رویکرد ساختارگرا در یادگیری و یاددهی به منظور پاسخ گویی به تغییرات و چالش های پیش روی آموزش عالی وجود دارد. رویکردی که به طور خاص متناسب با آموزش معماری و شیوه یاددهی ۱ کارگاه طراحی است. در حالی که کارگاه های طراحی، محیط آموزشی ایده های برای رشته های مبتنی بر حل مساله ۲ هستند، تعداد کمی تحقیق کیفی جامع درباره آنها انجام شده است. این پژوهش با اتخاذ رویکردی جامع و کیفی و کاربرد روش نظریه زمینه های گرا ۳ به این نیاز پاسخ می دهد. هدف پژوهش، کنکاش در یافتن مزایا و محدودیت های هر یک از کارگاه های طراحی حضوری ۴ و مجازی ۵ است تا به ترکیب بهینه یک محیط مرکب ۶ به منظور ایجاد حداکثر زمینه یادگیری، دست یابد. نتیجه اصلی یک مدل مرکب چند بعدی جامع است، که انعطاف پذیری لازم را برای انطباق با محیط های مختلف و تسهیل یادگیری ساختارگرا ۷ از طریق خود-تعیینی ۸، خود-تدبیری ۹، و شخصی سازی محیط یادگیری دارد. این مدل مرکب در ترم بهار ۱۳۹۲ در کارگاه طراحی معماری ۳ دانشگاه هنر اصفهان تست شد. نگارنده به عنوان مشاهده کننده و گر فعال در کلیه جلسات حضور داشت و دانشجویان در انتهای ترم به بیان مزایا و محدودیت های این مدل در قالب مباحثه گروهی پرداختند. دسترسی تمام وقت به کارگاه تحت وب و آرشيو فرآیند طراحی از مزایا، و مشکلات فنی اینترنتی و مشارکت مجازی محدود مهمترین محدودیت های این تجربه بودند.

کلمات کلیدی:

محیط یادگیری مرکب، آموزش مجازی، آموزش حضوری، یادگیری تحت وب، آموزش معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1935269>

